

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. M.**
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Miketou, advokátem
sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2023, č. j. MPSV-2022/213254-421/1, o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanoveného zástupce žalobce Mgr. Petra Mikety, advokáta, sídlem Jaklovecká 1249/18, Ostrava, **se určuje** částkou ve výši 3 146 Kč a bude mu vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Žalobou podanou dne 31. 1. 2023 žalobce brojí proti výše specifikovanému rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání směřující proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě, kontaktní pracoviště Bruntál, ze dne 13. 10. 2022, č. j. BRA-1191/2022-SB (dále též jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“, resp. „správní orgán prvního stupně“), na jehož základě byl žalobce ode dne 1. 8. 2022 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce dle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), přičemž prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. V konkrétnostech se jedná o posouzení otázky, zda žalobce odmítnutím podrobit se vstupní lékařské prohlídce u smluvního lékaře budoucího zaměstnavatele, mařil součinnost s úřadem práce.

II. Relevantní skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

3. Žalobce byl na základě žádosti o zprostředkování zaměstnání ze dne 13. 12. 2018 zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání, v níž byl evidován nepřetržitě do dne 1. 8. 2022, kdy z ní byl napadeným rozhodnutím sankčně vyřazen.
4. Spisová dokumentace obsahuje lékařské zprávy praktického lékaře žalobce, MUDr. B., z let 2015 až 2017, z nichž se mj. podává, že pro žalobce není vhodná práce v prostředí drogistického zboží, trpí sezónní alergií, alergií na prach, pyl, seno a čerstvě posečenou travu, je schopen lehčí práce bez nošení a zvedání břemen nad 10 kg, nejsou vhodné práce ve výškách a v zátěži horkem.
5. Dne 14. 7. 2022 bylo žalobci příslušným úřadem práce zprostředkováno zaměstnání u zaměstnavatele TS Bruntál, s.r.o. (dále jen „TS Bruntál“) s pracovním zařazením uklízeč veřejných prostranství. Žalobci byla předána „doporučenka“ a stanoveno uvedené zaměstnání projednat dne 15. 7. 2022. Žalobce byl poučen mj. o tom, že pokud by svým jednáním zmařil nástup do vhodného zaměstnání, bude zahájeno správní řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání.
6. Ve spise dále figuruje záznam z jednání z výběrového řízení u TS Bruntál ze dne 15. 7. 2022, podle něhož je žalobce přijat ode dne 1. 8. 2022 na pozici uklízeč veřejného prostranství, přičemž záznam neobsahuje žádné další připomínky či návrhy žalobce a je jím podepsán.
7. Spis rovněž zahrnuje charakteristiku pracovního místa uklízeče veřejných prostranství, podle níž je tato pracovní pozice vhodná pro osoby se zdravotním postižením; v charakteristice jsou dále popsány jednotlivé pracovní činnosti dané pozice, které jsou vykovávány jak ve vnitřních, tak venkovních prostranstvích. Dle vyjádření TS Bruntál ze dne 17. 8. 2022 by žalobce nemusel vykonávat veškeré pracovní činnosti dle popisu činností k pracovnímu místu; vykonával by pouze činnosti, které by odpovídaly jeho zdravotnímu stavu a schopnostem.
8. Dne 18. 7. 2022 se žalobce dostavil na úřad práce a doložil vyřízenou doporučenku, na níž zaměstnavatel vyznačil, že je přijat ode dne 1. 8. 2022 v pracovním zařazení uklízeč veřejných

prostranství. Žalobce byl správním orgánem prvního stupně informován, že se má dne 18. 7. 2022 v 10:30 hodin dostavit k zaměstnavateli k převzetí podkladů pro vstupní lékařskou prohlídku, jíž je potřeba absolvovat u smluvního lékaře zaměstnavatele do 22. 7. 2023 tak, aby mohla být k 1. 8. 2022 uzavřena pracovní smlouva. Žalobce byl poučen i o tom, že v případě nedostavení se k zaměstnavateli v daný termín, bude jeho jednání posouzeno jako maření možného nástupu do vhodného zaměstnání.

9. Dne 25. 7. 2022 bylo úřadu práce doručeno e-mailové sdělení MUDr. V., smluvního lékaře TS Bruntál, z něhož se podává, že se do jeho ordinace dvakrát dostavil žalobce, přičemž se odmítl lékařské prohlídce podrobit, a to i přes vysvětlení důsledků takového postupu.
10. Dne 8. 8. 2022 se žalobce osobně dostavil na úřad práce, kde potvrdil, že se odmítl vstupní lékařské prohlídce podrobit, neboť věří pouze svému lékaři. Sdělil, že jej zaměstnavatel nepřijal do zaměstnání, neboť mu žalobce nepředložil zprávu o vstupní lékařské prohlídce. Žalobce byl seznámen s obsahem e-mailové zprávy MUDr. V. ze dne 25. 7. 2022.
11. Téhož dne žalobce e-mailem sděluje, že MUDr. V. se nemůže vyjadřovat ke vztahu lékař-pacient, přičemž nemá nabádat úřad práce k jeho vyřazení. Žalobce potvrdil, že vstupní lékařskou prohlídku odmítl podstoupit, přičemž MUDr. V. nevěří jako lékaři. Lékařskou prohlídku odmítl od MUDr. V., nikoliv od svého lékaře, kterou však zaměstnavatel odmítl uznat. Pouze využil zákon, který mu odsouhlasil i zástupce úřadu práce; má za to, že když odmítne vstupní lékařskou prohlídku, neznamená to odmítnutí pracovní nabídky. Žalobce měl být takto uznán nezpůsobilým k výkonu předmětného zaměstnání, přičemž odkázal na znění § 43 odst. 7 a 8 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 373/2011 Sb.)
12. Dne 10. 8. 2022 sděluje zaměstnavatel správnímu orgánu prvního stupně, že se žalobce zúčastnil výběrového řízení, byl vybrán na pozici uklízeč veřejných prostranství a byl odeslán na vstupní lékařskou prohlídku, kam sice dorazil, ale „nenechal na sebe šáhnout“, tudíž nedoložil lékařský posudek o zdravotní způsobilosti; zaměstnavatel jej proto nemůže přijmout do zprostředkovaného zaměstnání.
13. Dne 12. 9. 2022 bylo doručením písemného oznámení žalobci zahájeno správní řízení ve věci jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce bez váženého důvodu.
14. Dne 14. 9. 2022 žalobce nahlédl do spisové dokumentace. K charakteristice pracovního místa zdůraznil, že má alergie na sečenou travu, seno, pyly, na což bere léky. Bylo mu stanoveno prokázat své tvrzení týkající se alergií do 30. 9. 2022, k čemuž sdělil žalobce, že byl u alergologa asi před dvěma lety, jeho jméno si nevybavuje. Zopakoval, že neodmítl do zaměstnání nastoupit, ale nemůže. Myslí si, že by mohl pracovat v přírodě, protože je rybář, kdyby byla práce adekvátně ohodnocena, určitě by léky, které si kupuje, dokázal alergie potlačit. Nechce pracovat „ve fabrice na píchačky“. MUDr. V. neuznává z osobních důvodů, které odmítá sdělit. Uvedl, že byl u svého praktického lékaře, MUDr. B., pro výpis z dokumentace, což doložil dokladem o zaplacení ze dne 19. 7. 2022. Šel též za právníkem úřadu práce panem K., jenž mu sdělil, že může MUDr. V. odmítnout za předpokladu, že doloží výpis od svého lékaře. Žalobce měl zaměstnavateli při výběrovém řízení říct, že odmítá jejich lékaře. Dle žalobce jej neměl zaměstnavatel přijmout, neboť je nezpůsobilý pro

danou činnost. Odmítnout lékaře mu dovoluje zákon a odmítnutím lékařské prohlídky jí prošel jako nezpůsobilý. Pokud by prohlídkou prošel, druhý den by nastoupil na nemocenskou.

15. Dne 14. 10. 2022 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, na jehož základě žalobce ode dne 1. 8. 2022 vyřadil z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce bez váženého důvodu.
16. Prvostupňové rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, v němž zdůrazňuje, že nic neporušil, podotýká, že měl mnohokrát problémy s chováním zaměstnankyň úřadu práce, což vždy to řešil stížnostmi, bylo mu vyhověno a byl převeden k jiným pracovnícím, je klient, který má problém se zaměstnankyněmi, které jsou osobně zaujaté, a proto bylo vydáno rozhodnutí o vyřazení. Využívá svých práv podávat veškeré stížnosti, neboť se k němu chovají jako k podřadnému člověku, nikoliv jako ke klientovi. Žalobce je takto za své jednání potrestán, neboť mu nejsou vypláceny dávky hmotné nouze. Žalobce dále uvádí, že nedoložil potvrzení o alergiích, neboť pracovnice úřadu nemá lékařský titul. E-mail MUDr. V. napomohl k jeho vyřazení. Práce uklízeče je jen pro lidi bez školy, on má výuční list. Pripustil, že je pravdou, že mu právník úřadu práce řekl, co je uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí (tj. že u právníka úřadu práce byl dvakrát s dotazem a bylo mu řečeno, že musí jít jako osoba ucházející se o zaměstnání na vstupní prohlídku ke smluvnímu lékaři zaměstnavatele; pokud tak neučiní, zaměstnavatel jej nepřijme a bude vyřazen z důvodu maření součinnosti s úřadem práce – *citace prvostupňového rozhodnutí*). Právník úřadu práce mu však měl sdělit i to, že když odmítne lékaře daného zaměstnavatele, ale doloží potvrzení od svého lékaře, tak nic neporuší. Toto tedy uvedl u TS Bruntál, kde mu však sdělili, že to nejde. Nově uvádí, že má psychický problém jednat s lidmi. Též tvrdí, že byl lékařem uražen, že je alkoholik a obézní.
17. O odvolání žalobce bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím dne 6. 1. 2023.

III. Obsah žaloby

18. Žalobce napadené rozhodnutí sporuje žalobou doručenou soudu dne 31. 1. 2023 a požaduje jeho zrušení.
19. Tvrdí, že nemařil součinnost s úřadem práce, přičemž uvádí, že „všechny jeho argumenty jsou doloženy v příloze označené odvolání ze dne 2. 11. 2022, které je součástí jeho žaloby“. Má za to, že pečlivě plnil své povinnosti uchazeče o zaměstnání.
20. Žalobce má za to, že když mu byla nabídnuta pracovní příležitost, argumentoval ustanoveními § 43 odst. 7 a 8 zákona č. 373/2011 Sb., které stanoví domněnku, že na osobu, která se nepodrobí vstupní lékařské prohlídce, se hledí jako na zdravotně nezpůsobilou. Napadené rozhodnutí uvedenou zákonnou domněnku nezohlednilo, žalovaný proto rozhodl v neprospěch žalobce. Kdyby žalovaný uznal žalobcem poukazované ustanovení zákona č. 373/2011 Sb., nebyl by nezákonně vyřazen z evidence. Nesouhlasí s tím, že jím citované zákonné ustanovení je irelevantní. Žalobce se domnívá, že dle uvedeného zákona je pro zprostředkované zaměstnání zdravotně nezpůsobilý.

21. Chybným rozhodnutím mu (i jeho ženě) byla způsobena psychická újma. Též se stal dlužníkem ve vztahu ke zdravotní pojišťovně, neboť v důsledku vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, již za něj není hrazeno zdravotní pojištění.

IV. Vyjádření žalovaného

22. Žalovaný v obsáhlém svém vyjádření rekapituluje průběh správního řízení a nadále zastává názor, že žalobce tím, že se nepodrobil vstupní lékařské prohlídce, zmařil bez závazného důvodu součinnost s úřadem práce. Navrhuje zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

V. Jednání soudu

23. Ve věci bylo jednáno dne 3. 10. 2023 v nepřítomnosti žalobce a žalovaného.
24. Nad rámec žalobních tvrzení uplatněných žalobou ze dne 31. 1. 2023 žalobce prostřednictvím svého právního zástupce u jednání dne 3. 10. 2023 sporoval vhodnost nabídnutého zaměstnání s ohledem na jeho odborné znalosti a zdravotní omezení. Namítl, že dle lékařské zprávy ze dne 10. 5. 2023 pro něj nebyla nabídnutá práce ze zdravotního hlediska vhodná, neboť nemůže zvedat těžká břemena, přetěžovat se či se prochladit. Úřad práce nezprostředkoval žalobci vhodné zaměstnání a nelze žalobci přičítat k tíži, pokud nebyl ochoten podrobit se lékařské prohlídce u lékaře, zaměstnavatele, kterého zprostředkoval úřad práce. Žalobce s úřadem práce spolupracoval, navrhoval, že může zdravotní prohlídku lékaře nahradit lékařským posouzením svého praktického lékaře, čemuž však nebylo vyhověno. K odmítnutí vstupní lékařské prohlídky MUDr. V. namítá, že je vůbec otázkou, k čemu mezi lékařem a žalobcem došlo, neboť popis událostí se liší. Je též otázkou, zda se lékař mohl vyjadřovat způsobem, jak učinil, s ohledem na svou povinnost mlčenlivosti, a zda mohl úřadu práce poskytnout jiné informace než ty, že se žalobce prohlídky nepodrobil.
25. Postup žalovaného při zprostředkování zaměstnání považuje žalobce za nesprávný, přičemž počínání žalobce nelze proto považovat za obstrukční či vedený snahou vyhnout se nástupu do zaměstnání. Dle názoru žalobce by k tak významnému zásahu do života každého občana, jakým je vyřazení z úřadu práce, mělo být přistupováno ve zcela ojedinělých a výjimečných případech.
26. Právní zástupce navrhl k důkazu provést výslech právníků Úřadu práce Bruntál, které žalobce zmiňuje ve svých podáních, resp. projevech, jak byly čteny k důkazu, přičemž uvádí, že mu tyto osoby měly sdělit, že se nemusí podrobit vstupní lékařské prohlídce a že tento důvod není relevantní pro vyřazení z úřadu práce. Dále navrhl zpracování znaleckého posudku za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce, neboť tento v průběhu správního řízení tvrdil, že zprostředkované zaměstnání je pro něj ze zdravotního hlediska nevhodné; též tvrdil, že by i po nástupu do zaměstnání musel nastoupit do pracovní neschopnosti.

VI. Posouzení věci krajským soudem

27. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“) a včasnou

(§ 72 odst. 1 s.ř.s.). O žalobě krajský soud rozhodl vycházející ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), tj. ke dni 1. 9. 2022.

28. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s.ř.s.).

29. **Žaloba není důvodná.**

30. Krajský soud předesílá, že obsahem žalobních námitek v projednávané věci, je toliko polemika žalobce s výkladem § 43 odst. 7 a 8 zákona č. 373/2011 Sb.
31. Další žalobní námitky vznesené u ústního jednání soudu dne 3. 10. 2023 (nevhodnost zaměstnání z hlediska zdravotních omezení žalobce či jeho vzdělání, absolvování vstupní lékařské prohlídky u svého praktického lékaře, interakce mezi žalobcem a MUDr. V., rada právníka úřadu práce) jsou tak vznášeny po lhůtě předpokládané k formulaci žalobních bodů, přičemž je nelze považovat ani za rozhojnění jediného žalobního bodu uplatněného žalobou.
32. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013–36) je nutno žalobní body výslovně formulovat v žalobě, neboť soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení. Předmětem soudního přezkumu je pak rozhodnutí, které vydal správní orgán rozhodující v posledním stupni (§ 69 s.ř.s.), jenž zpravidla v napadeném rozhodnutí již reagoval na obsah odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně; soud tedy zásadně není instancí, která by znovu a nezávisle na nadřízeném správním orgánu měla obsah odvolání přezkoumávat (k tomu srov. i zásadu subsidiarity správního soudnictví vyjádřenou v § 5 s.ř.s.).
33. Neobstojí přitom ani odkaz žalobce na obsah jeho odvolání učiněný v žalobě. Opět se již ustálilo (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2017, č. j. 9 A 339/2014-31, či ze dne 10. 2. 2021, č.j. 10 Ads 393/2020–44), že za žalobní bod nelze považovat odkaz žalobce na „důvody, které jsou obsaženy v předmětném odvolání“. I rozšířený senát vysvětlil, že se nelze obecně odvolávat na obsah podání ve správním řízení (srov. obecně závěry v rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS).
34. Žalobce nadto v daném případě neoznačil, na kterou konkrétní část argumentace uvedené v odvolání odkazuje, nýbrž pouze v nejobecnější rovině na odvolání odkázel. Takový odkaz nesměřuje k určité, jednoznačně individualizované a nezaměnitelné argumentaci, neboť jím žalobce po soudu *de facto* žádá, aby znovu posoudil jeho odvolání jako celek. Tento přístup k formulaci žalobních bodů zcela ignoruje zásadu, že soudní řízení není pouhým pokračováním správního řízení. Pokud by soud akceptoval přístup, kdy žalobce ve lhůtě pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s.ř.s. namísto řádné a dostatečně konkrétní formulace žalobních bodů pouze několika slovy odkáže na obsah odvolání s tím, že své argumenty

konkretizuje kdykoliv v průběhu soudního řízení, pak by tím v podstatě docházelo k nepřípustnému obcházení koncentrační zásady.

35. S ohledem na shora uvedené nelze považovat projev právního zástupce žalobce u jednání soudu dne 3. 10. 2023 za řádné uplatnění žalobních bodů či za rozšíření žaloby o další žalobní body ve smyslu § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s. Jednání soudu dne 3. 10. 2023 proběhlo až po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Tato tvrzení tak nejsou způsobilá soudního přezkumu, neboť byla s ohledem na interpretaci § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s. uplatněna opožděně, a nelze je tak považovat za řádné rozšíření žaloby o další žalobní body.
36. S uvedeným závěrem soudu souvisí i usnesení o odmítnutí u jednání vznesených důkazních návrhů (výslech právníků úřadu práce a znalecký posudek), přičemž tyto směřovaly k prokázání nově uplatněných žalobních tvrzení.
37. V souzené věci tak krajský soud může přezkoumat pouze to tvrzení, že úřad práce mylně a v neprospěch žalobce interpretoval ustanovení § 43 odst. 7 a 8 zákona č. 373/2011 Sb., jež bylo řádně uplatněno žalobcem v žalobě. Dlužno též konstatovat, že žalovaný v napadeném rozhodnutí reagoval srozumitelným a přezkoumatelným způsobem na všechny žalobcem uplatněné odvolací námitky.
38. Zbývá doplnit, že pokud žalobce žalobou ze dne 31. 1. 2023 nárokoval po žalovaném i vyplacení částky 20 000 Kč z titulu způsobené nemajetkové (psychické) újmy, pak krajský soud usnesením ze dne 4. 5. 2023 toto řízení vyloučil k samostatnému projednání. Rozhodnutí nabylo právní moci k 12. 5. 2023.
39. K podstatě souzené věci krajský soud nejprve shrnuje relevantní právní úpravu.
40. Podle § 30 odst. 2 písm. e) zákona o zaměstnanosti *„uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce“.*
41. Podle § 31 písm. e) zákona o zaměstnanosti *„uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže jiným jednáním zmaří zprostředkování zaměstnání nebo nástup do zaměstnání.“*
42. Podle § 5 písm. c) bodu 6. zákona o zaměstnanosti se pro účely tohoto zákona rozumí vážnými důvody zdravotní důvody, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání.
43. Podle § 32 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, je v případech stanovených zvláštním právním předpisem zaměstnavatel povinen zajistit, aby se fyzická osoba před vznikem pracovního poměru podrobila vstupní lékařské prohlídce.
44. Dle § 43 odst. 7 zákona č. 373/2011 Sb. *lékařský posudek se nevydává, jestliže se posuzovaná osoba odmítne podrobit lékařské prohlídce nebo vyšetření, které je její součástí; posuzující lékař tuto skutečnost zaznamená do zdravotnické dokumentace vedené o této osobě. Odst. 8 téhož ustanovení stanoví, že jestliže nebyl lékařský posudek vydán z důvodu uvedeného v odstavci 7 nebo jestliže se posuzovaná osoba nepodrobila lékařské prohlídce za účelem dalšího posouzení*

zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu ve stanoveném termínu bez uvedení vážného důvodu, hledí se na ni pro činnost, pro kterou měla být zdravotně posouzena, jako na zdravotně nezpůsobilou, nebo jako na osobu, která pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost vykonávat dosavadní práci, anebo jako na osobu, jejíž zdravotní stav nesplňuje předpoklady nebo požadavky, ke kterým byl posuzován (...).

45. Z provedeného dokazování je jednoznačné, že správní orgán prvního stupně zprostředkoval žalobci zaměstnání u TS Bruntál v pozici uklízeč veřejných prostranství, žalobci byla vydána doporučenka a stanoveno projednání daného zaměstnání. Žalobce se dostavil k výběrovému řízení k budoucímu zaměstnavateli a zprostředkované zaměstnání s ním bez připomínek projednal. Nástup byl stanoven ke dni 1. 8. 2022 s tím, že žalobce musí nejpozději do 22. 7. 2022 absolvovat vstupní lékařskou prohlídku u smluvního lékaře zaměstnavatelem, k čemuž si, opět bez zaznamenaných připomínek, vyzvedl u TS Bruntál potřebné dokumenty. Byť se žalobce na vstupní lékařskou prohlídku ke smluvnímu lékaři TS Bruntál dostavil, této se odmítl podrobit, což ani nikterak nesporně. Vstupní lékařský posudek tak nemohl být vyhotoven, pročez zaměstnavatel nemohl ani s žalobcem uzavřít pracovní smlouvu. S žalobcem bylo *ex officio* zahájeno řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání.
46. V této souvislosti krajský soud poukazuje na ustálené judikaturní závěry správních soudů, z nichž vyplývá, že neabsolvování vstupní lékařské prohlídky lze hodnotit jako maření součinnosti úřadem práce. Již Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 11. 3. 2010, č. j. 4 Cad 53/2009–40, uzavřel, že pokud se uchazeč o konkrétní zaměstnání lékařské prohlídce nepodrobí, lze to považovat za důvod pro neuzavření pracovní smlouvy a jeho odmítnutí zaměstnavatelem. Takovéto jednání lze hodnotit jako maření součinnosti s úřadem práce ve smyslu § 30 odst. 2 písm. e) zákona o zaměstnanosti. Uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 6 Ads 62/2010-69. Z recentních lze zmínit například rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2020, který taktéž shledal, že neabsolvování vstupní lékařské prohlídky (zde z důvodu nedostatku financí) lze považovat za maření součinnosti s úřadem práce.
47. Krajský soud zdůrazňuje, že žalobce v zásadě nemohl získat pracovní smlouvu, pokud nepředložil budoucímu zaměstnavateli vyhovující lékařský posudek ze vstupní lékařské prohlídky, přičemž do té doby disponoval pouze příslibem zaměstnání podmíněným předložením takového lékařského posudku. O nutnosti absolvovat vstupní lékařskou prohlídku byl přitom úřadem práce řádně poučen. Neexistence pracovní smlouvy tedy je jedním z projevů maření součinnosti s úřadem práce a dokladem, že zprostředkované zaměstnání nebylo nastoupeno.
48. V daném případě lze shrnout, že žalobce měl příslibeno na základě zprostředkování úřadem práce zaměstnání a jediné, co jej od získání zaměstnání dělilo, bylo předložení lékařského posudku ze vstupní lékařské prohlídky. Žalobce přitom nijak nespochybňuje, že lékařskou prohlídku neabsolvoval, a proto ani nemohl do zprostředkovaného zaměstnání nastoupit.
49. Žalobce žalobou, jak již výše uvedeno, argumentuje v této souvislosti výkladem § 43 odst. 7 a 8 zákona č. 373/2011 Sb.

50. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalobce potud, že ustanovení § 43 odst. 8 opravdu představuje vyvratitelnou domněnku; na zaměstnance, který se vstupní prohlídce nepodrobil, by tak bylo třeba hledět jako na zdravotně nezpůsobilého (do okamžiku, kdy se vstupní prohlídce podrobí se závěrem o zdravotní způsobilosti).
51. Krajský soud však již nemůže souhlasit s žalobcem, pokud vykládá citované ustanovení jako „možnost bezbolestně se vyhnout nechtěně zprostředkovanému zaměstnání“. Žalobce se jakožto uchazeč o zaměstnání nacházel v režimu zákona o zaměstnanosti zabezpečujícího státní politiku zaměstnanosti, jehož účelem a posláním je zabezpečení plné zaměstnanosti, jakož i ochrana proti nezaměstnanosti, jinými slovy zajištění práva na zaměstnání. O svých právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání byl žalobce správním orgánem řádně poučen. Svých povinností uchazeče o zaměstnání se proto nemohl zbavit zneužitím zákonné domněnky stanovené v § 43 odst. 8 zákona č. 373/2011 Sb. Smysl a poslání posledně jmenovaného zákona je odlišný, je jím totiž stanovení práv a povinností pacientů a poskytovatelů zdravotnických služeb.
52. Žalobcem poskytnutý výklad právního předpisu se přičí smyslu a účelu zákona o zaměstnanosti, přičemž zákonodárce jistojistě nezamýšlel vtělit do ustanovení § 43 odst. 7 a 8 zákona č. 373/2011 Sb. uchazeči o zaměstnání „nástroj“, jímž se lze bez dalšího vyhnout nástupu do zprostředkovaného zaměstnání, a nadále tak požívat práv a výhod, která uchazeči o zaměstnání jednotlivé zákony skýtají (například hrazení zdravotního pojištění, jak je zmiňováno žalobcem).
53. Žalovaný tudíž nepochybil, pokud neakceptoval argumentaci žalobce stran toho, že účelové vyhnutí se vstupní lékařské prohlídce vedoucí k závěru o zdravotní nezpůsobilosti žalobce pro zprostředkované zaměstnání, neznamená maření součinnosti s úřadem práce.
54. Účelem vstupní lékařské prohlídky je právě zajistit, aby k výkonu práce v podmínkách s předpokládanou zdravotní náročností nebyla zařazena osoba, jejíž zdravotní způsobilost zařazení k předpokládané práci neodpovídá. K realizaci vstupní lékařské prohlídky je nezbytná součinnost uchazeče o zaměstnání; bez ní totiž není možné prohlídku realizovat. Takovouto součinnost ovšem žalobce v projednávané věci úmyslně neposkytl.
55. Žalobce svým jednáním skutečně popřel účel, proč byl na základě své žádosti veden jako uchazeč o zaměstnání, a je pouze na něm, aby se vypořádal s negativními důsledky vyškrtnutí ze seznamu uchazečů, jimž mohl předejít. Lze jen dodat, že takovým negativním důsledkům nepochybně může předejít tím, že si nalezne potřebné zaměstnání sám bez přispění úřadu práce.
56. Zbývá dodat, že námitkou (ne)vhodností zaměstnání se soud s ohledem na chybějící žalobní bod zabývat nemůže, ovšem i zde považuje za nutné podotknout, že argumentace žalovaného je logická a patrně by obstála. Lékařské důvody se prokazují aktuálním lékařským posudkem. Nelze se v souzené věci spokojit s 5 až 7 let starými zprávami praktického lékaře. Žalobce ostatně ani na následnou výzvu úřadu práce stran jeho údajné alergie žádný relevantní posudek nedoložil, přičemž uvedl, že u alergologa již dva roky nebyl; přičemž argumentoval tím, že zaměstnankyně úřadu práce nemá medicínské vzdělání. Relevantní v souzené věci nemůže být ani u ústního jednání dne 3. 10. 2023 a ve správním

spise nefigurující doložená lékařská zpráva MUDr. B. z května 2023, která byla vyhotovena až po datu vydání napadeného rozhodnutí. Nadbytečným shledal soud s ohledem na absenci žalobního bodu i důkazní návrh žalobce na zpracování lékařského posudku za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce

57. Již výše bylo uvedeno, že je to právě vstupní lékařská prohlídka, jež má zabezpečit, aby k výkonu určité práce nebyla zařazena osoba, jejíž zdravotní způsobilost zařazení k předpokládané práci neodpovídá. Žalobci přitom zákon č. 373/2011 Sb. ve svém § 46 odst. 1 skýtá možnost podání návrhu na přezkoumání lékařského posudku za situace, kdy by jej považoval za nesprávný.
58. Ze stejných důvodů (absence žalobního bodu) soud nemohl vypořádat námitku žalobce stran možné nedůvěry ve smluvního lékaře TS Bruntál. Uvedené, nikterak nekonkretizované, námitky žalobce ostatně před možným absolvováním prohlídky ani nevznášel, tyto uplatnil až *ex post*, ne-li účelově. I v tomto případě přináležela žalobci možnost přezkumu posudku ve smyslu v předchozím odstavci citovaného ustanovení zákona č. 373/2011 Sb.
59. Ani přání žalobce podstoupit vstupní lékařskou prohlídku u registrujícího praktika (opět žalobně neuplatněno) by nemohlo zvrátit správnost závěru žalovaného stran maření součinnosti s úřadem práce. Vstupní lékařská prohlídka osoby ucházející se o zaměstnání se uskutečňuje u poskytovatele pracovnělékařských služeb (v oboru všeobecného praktického lékařství nebo pracovního lékařství), s nímž má zaměstnavatel uzavřenou písemnou smlouvu, v souzené věci MUDr. V. U vstupních lékařských prohlídek se tedy neuplatní zásada svobodné volby lékaře. Krajský soud nepřehlédl znění § 54 odst. 2 písm. b) zákona č. 373/2011 Sb., podle něhož *zaměstnavatel pro výkon práce na svých pracovištích, (...) může, jde-li o práce zařazené do kategorie první podle zákona o ochraně veřejného zdraví (což je i případ zprostředkovaného zaměstnání v souzené věci) (...), zajišťovat provádění pracovnělékařských prohlídek, posuzování zdravotní způsobilosti k práci a vydávání lékařských posudků o zdravotní způsobilosti k práci na základě písemné žádosti u poskytovatele, který je registrujícím poskytovatelem zaměstnance nebo osoby ucházející se o zaměstnání (...).* Uvedené je přitom i z prostého jazykového výkladu pouhou možností zaměstnavatele, navíc podmíněnou předchozí písemnou žádostí zaměstnavatele, nikoliv však jeho povinností. Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani to, že si žalobce zajistil výpis z dokumentace svého praktického lékaře či ona „rada“ právního zástupce úřadu práce. Krajský soud v tomto kontextu podtrhuje, že žalobce byl opakovaně a řádně poučen ze strany úřadu práce o svých právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání. Konkrétně dne 18. 7. 2022 byl žalobce informován o tom, že je nutné, aby se dostavil k TS Bruntál k převzetí podkladů pro vstupní lékařskou prohlídku, které je nutno projednat se smluvním lékařem firmy TS Bruntál do 22. 7. 2022 tak, aby mohla být k datu 1. 8. 2022 s uchazečem uzavřena pracovní smlouva. Uchazeč byl poučen o tom, že v případě že by se k zaměstnavateli nedostavil, bude jeho jednání posouzeno jako maření možného nástupu do zprostředkovaného zaměstnání.
60. Závěrem krajský soud směrem k žalobci důrazně připomíná, že s vedením osoby v evidenci uchazečů o zaměstnání nejsou spojena jen práva, ale i celá řada povinností. Obdobně se vyjádřil i Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 9. 7. 2014, č. j. 5 Ads 42/2014-19, v němž konstatoval, že „je třeba respektovat, že zařazení a vedení v evidenci uchazečů není pouze formální záležitostí, ale jejím primárním účelem je zprostředkovat uchazeči vhodné

zaměstnání a umožnit mu opětovně se zařadit do pracovního procesu na trhu práce. Snaha o získání zprostředkovaného zaměstnání tak vyjadřuje smysl a účel zákona o zaměstnanosti, neboť může vést k tomu, že uchazeč získá zaměstnání, a tím naplní účel, pro který je v evidenci úřadu veden. **Jinými slovy, potřebnou součinnost je třeba chápat jako spolupráci uchazeče s úřadem práce, ochotu k této spolupráci i k dalším úkonům směřujícím ke zprostředkování zaměstnání** (zvýrazněno krajským soudem).“

61. Uchazeč o zaměstnání se tudíž musí o zprostředkování zaměstnání skutečně aktivně ucházet a vystupovat tak, aby jeho jednání směřovalo k nástupu do zaměstnání (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 3 Ads 33/2011-90), nikoliv vytrhávat z kontextu zákonná ustanovení a tyto zneužívat k ospravedlnění své nechuti do zprostředkovaného zaměstnání skutečně nastoupit.

VII. Závěr a náklady řízení

62. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
63. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaný na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).
64. Žalobci byl ustanoven k ochraně jeho práv podle § 35 odst. 10 s.ř.s. zástupce z řad advokátů Mgr. Petr Miketa, jehož odměnu a hotové výdaje hradí stát. Soud zástupci žalobce přiznal odměnu za zastupování podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), ve výši 2 000 Kč, a to za 2 úkony právní služby (převzetí a přípravy zastoupení, účast u jednání soudu) podle § 9 odst. 2 advokátního tarifu. Dále soud přiznal zástupci žalobce paušální náhradu hotových výdajů na dva úkony právní služby vždy ve výši 300 Kč ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů byla navýšena o daň z přidané hodnoty v zákonné výši, celkem činí 3 146 Kč a bude zástupci žalobce vyplacena z rozpočtových prostředků krajského soudu do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 3. října 2023

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

